

A Kamara 48. koronavírus-tájékoztatója helyett

Eredeti szándékaim szerint most a Kamara 48. számú koronavírus-tájékoztatóját véglegesíteném, azonban prof. dr. Kásler Miklós emberi erőforrások miniszter úr tegnap este a www.demokrata.hu -n megjelent interjújára („Miért maradtak le a gyógyszerészek? – Kásler Miklós válaszol”) reagálnom kell.

Még mielőtt bárki félremagyarázná, szeretném tisztázni: írásom nem ellenzéki támadás. Magyar (pontosabban székely-magyar), nemzeti elkötelezettségű, hívó és konzervatív értékrendű ember vagyok, ráadásul egy olyan szakmai érdekvédelmi szervezet vezetője, amelyik 2010 óta ciklusonként megújított stratégiai partnere a Magyar Kormánynak.

Miniszter úr interjúját megelőzte a Kamara honlapján pénteken közzétett „A gyógyszertárak dolgozói nem részesülnek az egyszeri juttatásból” című közlésem, melyben tájékoztattam kollégáimat, hogy a „korábban megígért, a Covid-19 járvány alatti helytállásért minden egészségügyi dolgozónak járó, egyszeri juttatásból mintegy 160 ezer egészségügyi dolgozó részesül”, de a közforgalmú gyógyszertárak dolgozói nem szerepelnek a miniszter úr által kihirdetett listán. (A tájékoztató most is elérhető honlapunkon.)

1. A gyógyszertárak szakemberei az egészségügyi törvény és a gyógyszer-gazdaságossági törvény értelmében egészségügyi dolgozók, akik ráadásul egészségügyi intézményben dolgoznak, így joggal várták, hogy a „minden egészségügyi dolgozó” fogalomba ők is beletartoznak.
2. Ráadásul kezemben tartom Miniszter úr március 20-án kelt, gyógyszerészeknek és „gyógyszertárban dolgozó Kollégáknak” címzett levelét, amelyben leírja, hogy „ebben az embert próbáló nehéz helyzetben (...) fokozottan számítunk az Önök helytállására, hiszen most valóban elengedhetetlen az egészségügyi ellátórendszer szereplőinek az együttműködése. (...) A szakmai elhivatottság, amivel nap mint nap a betegek szolgálatában állnak, most még nagyobb értéket jelent. (...) Magyarország lakossága érdekében végzett lelkiismeretes munkájukat és kitartásukat előre is köszönöm”. Miniszter úr levelét a Kamara honlapján és koronavírus-tájékoztatóinkon keresztül juttattuk el a gyógyszerészekhez; honlapunkon most is elérhető.
3. Miniszter úr azt nyilatkozta Franka Tibor újságírónak, hogy
 - „az ágazat eleve nagyon magas, huszonöt százalékos haszonnal dolgozik”. Miniszter úr a „haszon” (profit) helyett valószínűleg a „haszonkulcs” (árrés) kifejezést akarta használni, de ez sajnos még így sem igaz. Ma a közfinanszírozott gyógyszerek fogyasztói árának százalékában kifejezett, miniszteri rendeletben rögzített átlagos árrése már csak 10 (!) százalék körüli, ráadásul egyre több olyan gyógyszer forgalmaznak a gyógyszertárak, amelynek árrése még a beszállítónak kifizetendő összeg banki átutalási költségét sem fedezi. A szabadáras egyéb termékek árképzése ezt a kiesést csak részben kompenzálja, a vidéki kisforgalmú gyógyszertárak helyzete pedig egyre nehezebb. Évek óta eredmény nélkül könyörgök a korrekcióért, ráadásul úgy, hogy az ágazati átlagbér jóval a nemzetgazdasági átlag alatt van;

- „a tulajdonosok közel egyharmada külföldi”, ez lehet, hogy igaz – sajnos. A 2010-2018 közötti két kormányzati ciklusban a Kormány és a Kamara együttműködésével sikerült megteremteni a jogi alapjait, hogy valamennyi gyógyszerári vállalkozás többségi gyógyszerészi tulajdonban működjön. Ezért a Kormány még az uniós kötelezettségszegési eljárást is bevállalta. Ha a gyógyszerárak tényleges tulajdonosi szerkezetével probléma van (van!), akkor az ágazati vezetés feladata a jogszabályi előírások érvényesítése mind a tulajdonlás, mind a gyógyszerár-működtetés területén. Évek óta hiába kérem a tárcától az ez irányú intézkedéseket;
 - „a gyógyszerárak egyébként is azt tették, amit járvány nélkül is tettek volna”. Bocsánat, a többi egészségügyi intézményben nem ugyanazt csinálták, amit járvány nélkül is tettek volna, tehát a betegek ellátását?
4. Sokáig nem értettem, hogy Miniszter úr tavaly ősszel miért kezdeményezte nagykereskedői érdekkörbe tartozó speditor cégek közvetlen lakossági gyógyszerértékesítésének lehetővé tételét, és miért támogatta az általa vezetett tárca gyógyszer-automaták tömeges telepítését, továbbá boltokban és postahivatalokban a gyógyszerforgalmazás engedélyezését. Miniszter úrnak ebből az interjúból kiejülő álláspontja alapján vált egyértelművé számomra, hogyan gondolkodik a gyógyszerészekről. Lehet, hogy egyszerűbb lett volna ezt és az egyszeri juttatással kapcsolatos álláspontot már a március 20-i levélben leírni, és nem a járvány lecsengésekor ország-világ tudomására hozni. Talán most kevésbé lennének frusztráltak a kollégáim.
 5. Végezetül: az interjú készítőjének, Franka Tibornak az álláspontját végképp nem értem, amikor a gyógyszerészi tevékenységet tejfölarusításként fogja föl. Néhány hónappal ezelőtt még azon a településen volt polgármester, ahol a családi gyógyszerárunk működik; polgármesterként felénk egészen más szemléletet képviselt. Ha úgy gondolja, személyesen is elmagyarázhatja álláspontjának ilyen rapid változásának okát, hiszen a telefonszámomat minden bizonnyal még most is ismeri.

Félreértés ne essék: kamarai elnökként és gyógyszerészként továbbra is elkötelezett vagyok a Kormánnyal kötött stratégiai együttműködés folytatása mellett. Egyébként is az elmúlt harminc év tapasztalatai alapján számunkra nincs is más alternatíva. De fontosnak tartottam azt is egyértelművé tenni: nagyobb kárt okoz az egyszeri juttatás elmaradásához kapcsolódó miniszteri kommunikáció, mint annak az összegnek az elvesztése, amit a gyógyszerári gyógyszerészek és (szak)asszisztensek a Kormány által ígért, „minden egészségügyi dolgozónak járó” egyszeri juttatásával reméltek.

Budapest, 2020. június 8.

Dr. Hankó Zoltán
elnök, MGYK